

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa C. Towarzystwa Ubezpieczeń S.A.
w W.
przeciwko A. K.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
i z powództwa wzajemnego A. K.
przeciwko C. Towarzystwu Ubezpieczeń S.A.
w W.
o ukształtowanie stosunku prawnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lutego 2015 r.,
na skutek skargi strony powodowej (pozwanego wzajemnego)
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 27 listopada 2013 r.,

1) odrzuca skargę;

**2) zasądza od C. Towarzystwa Ubezpieczeń S.A. w W. na rzecz
A. K. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem
zwrotu kosztów postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy w K. oddalił powództwo główne powodowego Towarzystwa Ubezpieczeń C. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci określonego wyrok sądowego zasądającego od Towarzystwa na rzecz A. K. rentę wyrównawczą w wysokości po 1.937 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami oraz uwzględnił powództwo wzajemne oznaczając sposób wykonania zobowiązania Towarzystwa wynikającego z określonej polisy w ten sposób, że granicę jego odpowiedzialności wobec A. K. ustalił do wysokości 600.000 ECU według określonego kursu walut obcych.

W wyniku apelacji Towarzystwa Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 27 listopada 2013 r. zmienił częściowo wyrok Sądu pierwszej instancji jedynie w ten sposób, że ustalił granicę odpowiedzialności Towarzystwa wynikającą ze wskazanej polisy do wysokości 600.000 euro za wszystkie skutki zdarzenia objętego ubezpieczeniem, bez względu na liczbę poszkodowanych, a w pozostałej części oddalił apelację.

Towarzystwo Ubezpieczeń C. wniosło skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego wyroku wskazując, że zaskarża go w całości. Wypełniając przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt. 4 k.p.c. wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy Towarzystwo wskazało, że wyrokiem tym została wyrządzona mu szkoda, gdyż wskutek rażącego naruszenia wskazanych w skardze przepisów przez oba orzekające Sądy, tytuł wykonawczy zasądający od niego na rzecz pozwanego kwotę 1.937 zł miesięcznie tytułem renty wyrównawczej z odsetkami na wypadek zwłoki w zapłacie którejkolwiek z rat i kosztami procesu, nie został pozbawiony wykonalności i obecnie w dalszym ciągu na jego podstawie toczy się z wniosku pozwanego komornicze postępowanie egzekucyjne, w ramach którego strona powodowa jest zmuszona do uiszczania co miesiąc kwoty 2.232,05 zł na rzecz pozwanego. W ocenie skarżącej szkodę oraz jej wysokość dostatecznie uprawdopodobniają powołane i załączone do skargi dowody w postaci bankowych potwierdzeń przelewów za okres od grudnia 2013 r. do kwietnia 2014 r. a także dowody zawarte w aktach sprawy [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt. 4 k.p.c. wymaganie konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku jest spełnione wtedy, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem, a także przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające powstanie szkody (porównaj między innymi postanowienia z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, z dnia 22 listopada 2005 r. I CNP 19/05, niepubl. oraz z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Rozpoznawana skarga nie spełnia tych wymagań. Przedmiotem zaskarżenia są oba rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji zawarte w wyroku z dnia 27 listopada 2013 r. i w odniesieniu do każdego z nich osobno strona powodowa powinna wskazać wysokość szkody, jej postać, czas powstania i sposób wyliczenia oraz związek przyczynowy z wydaniem zaskarżonego wyroku. Tymczasem skarżąca poprzestała jedynie na wskazaniu jakie kwoty miesięcznie obowiązana jest płacić na rzecz pozwanego w wyniku oddalenia jej powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Nie wskazała wysokości całej szkody wynikającej z wydania tego rozstrzygnięcia, postaci tej szkody ani czasu jej powstania. Natomiast w odniesieniu do szkody wynikającej z wydania drugiego zaskarżonego rozstrzygnięcia o ukształtowaniu stosunku prawnego skarżąca nie wskazała żadnych okoliczności pozwalających na określenie szkody i jej związku z wydaniem tego orzeczenia ani żadnych dowodów lub innych środków pozwalających na uprawdopodobnienie wystąpienia szkody. Oczywiście niewystarczające jest odwołanie się w tym zakresie do nieokreślonych „dowodów zawartych w aktach [...]”.

Z tych wszystkich względów należało stwierdzić, że rozpoznawana skarga nie spełnia konstrukcyjnego wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt. 4 k.p.c., co prowadziło do jej odrzucenia na podstawie art. 424⁸ k.p.c.

O kosztach postępowania skargowego orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art.108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.